

Klucht van Robbert Leverworst

<https://hdl.handle.net/1874/372095>

Tooneelstukken

Te WINKEL

No. 939

N 77

N 110

N 120

N 214

N 355

N 464

N 594

N 642

N 707

N 745

J. L. Winkel

Deze bundel bevat tien humeel-drukken
1° Klucht van Robert Levensvoort, gezongen
door Tocah Vos, Amst. 1725.

waarschijnlijk reeds op den Schouwburg vertoond
27 Juni 1650. de eerste druk uitgeg. van
1661; 1699 (Amst. 8°); er is er nog een van 1729
(Amst. 8°)

2° Het humel-druk van Niet, Kluchtspel door A. Leeuw, 6° Druk, Amst. 1725.
vertoond op den Schouwburg 22 Mei 1662.

De eerste druk is van 1671 (Amst. 8°), de tweede
van 1678 (Amst. 8°) de vijfde van 1701 (Amst.
8°), deze derde van 1725 (Amst. 8°) nog is er
een van 1729 (Amst. 8°).

3° De minnenijders van haar zelve (door
J. de la Croix) Amst. 1725.

De eerste druk is van 1678 (Amst. 8°), de tweede
van 1679 (Amst. 8°)

4° Heelvoorzigt Egbert of de twee ongetuigde broe-
ders, Olyspel (door Pater verlove) Amst.
1725.

De eerste druk is van 1690 (Amst. 8°)

5° Antularia van Pleuker d. i. Warenar met de
Tot, gezongen door J. Willoft. Amst. 1724

6° Broochert. Kluchtspel door A. Leeuw, 5° Druk.
Amst. 1720.

De eerste druk is van 1668 (Amst. 8°); vers
der is er een van 1683. er nog een van 1729.

7° J. A. Broderoots Spaenschen Broeder Jeroli-
ms. Amst. 1720.

8° De gekoorende Filosoof, door slagen
beschiedt. (d. G. Moering) Blijft. (Totaal
ontbrekt. de 2° waarschijnlijk uitgeg. 1730)

- 9° De gewaande kraamvrouw, Ulysses
 door J. Stob. Amst. 1712.
- 10° De blinde van Oene door Jan Vos. Amst.
 1810.
 1° Stuk werd door 2 eeren vertaalt op de Schouw-
 Burg 8 Mei 1642.
 En bestaan de volgende uitgaven van:
 Amst. 1642 4° — Dordrecht 1643. 4°
 2° Amst. 1643 4° — 3° Amst. 1646 4°
 4° Amst. 1648 4° — Naeden 4° Amst. 2. j. 4°
 Naeden 4° Amst. 1649 4° — Naeden 4° Amst. 1655 4°
 Naeden 5° Amst. 1657 4° — Amst. 1650. 8°
 5° Amst. 1662 4° — Amst. 1670 8°
 Amst. 1696 8° —
 — en alle gedichten van Jan Vos, 1662. 4°

De mimarijdiege van Louis de lae — zal
 een vertaling zijn van Tirso de Molina's
 stuk: Ira Celosa de si misma (die
 daerover A. F. von Schack, Gedichte der dra-
 matischen Litteratur, und Kunst II. (Berlin
 1845) p. 578. Dit stuk is echter misleiden
 uit het Frans van Jean Boissierbert het ver-
 taalde onder de titel: La jalouse d'elle
 même (t. a. p. p. 605)

7
939!

Klucht van
ROBBERT
LEVERWORST.

Gerijmt door
ISAAK VOS.

Gespeelt op d' Amsterdamsche Schouburg.

t' AMSTERDAM,

By de Erven van de Wed. van G. de Groot,
Boekverkoopers op de Nieuwendijk, 1725.

ROBERT

LEVERWORSZ

ISAAC VOS

Geboort op den 17den van de Maend 1702

MAESTER

by the Author and the World
In the Year 1702

O P D R A C H T

Aen mijn Heer, mijn Heer

Mr. JOAN van SEVENHOVEN

Bailjou van de Heerlijkheit Nieukoop.

Mijn Heer,

U E. Beleeftheyt aen ons (onverdient) bewesen, heeft my gearpft yets voor te nemen, 't geen ik nimmer kan volbrengen, nog evenaren; dog aangemaant zijnde door 't oude Spreekwoort, 't welk zeit:

Hy heeft krachts genoeg, die moets genoeg heeft.

Heb ik my verstout dees Boertery, alhoewel dat ik verskert ben dat U E. mer hoognodiger en ernsthafter gescheften, genoeg bekomert zijt, aan U E. op te dragen, tot bewijs van mijn dankbare wil, doch onvermogene gelegentheit. Mijn Heer, om U E. met geen onnodige praat langer op te houden, verloeke ik seer vriendelijk dat U E. heusheyt gelieve te ontfangen voor 't geen het is, en niet voor 't gene dat het behoorde te wesen, ik sal onderwijlen my bevytge om te wesen, en te blyven

*U E. zijn altyts gewillige
en verplichte Dienaer*

A 2

ISAAK VOS.

Namen der Vertoonders.

Robbert Leverworst.

Lijsbet, sijn Vrouw.

Lucy, de Nicht.

Fop-Oom.

Kryn-Oom.

Eelhart, Lijsbets Boel.

Reymerich.

Balichje.

} 2. Buurwijven.

Herr Henrich, een Hoogduytsler.

Lakey.

Sinjoor Braatverken.

Sinjoor Kapoen.

Twee Juffrouwen stom.

Klucht van

ROBBERT LEVERWORST.

*Lijsbet en Robbert Leverworst.**Lijsb.* **W**El lieffte gaeje heen?*Rob.* Ja maer 'k kom daetlijk weer;
'k Moet op de Doele zyn, daer hebbe wy een smeer
Van eenige boeten op de Wacht verbeurt, ten besten,
Doch 'k ga om 't selschap maer.*Lijsf.* Ja omje gat te mesten.*Rob.* Nu Lijsbet dat is gang, ay sluyt het Huys by tyt,*Lijsf.* Ik weet niet waer dat jy jou harssens mee verslyt,

'k Ben ommers wys genoeg.

Rob. Hadieu, daer gae ik heenen. *Binnen.**Lijsf.* Ja Bachus Priester gae, jou tyt dië is verscheenen,
Vermaekje vry een poos, het uytje is nu kort,
Dat nu die kleyne vreugt aen jou vergolden wort
Die ik van jou geniet; ik hoop dat het wantrouwen,
En 't gulsig suypen, eer het daegt, jou sel berouwen.
Die vent die mackt men hoeft wel werveloos en dol;
Want 's morgens is hy leëg, en 's avonts is hy vol,
En wil ik, als 't behoort, wat vreugde by hem rapen,
Soo is 't, ay houdje tust, en laetme noch wat slapen,
Men hoeft dat doerme seer. En verlaet hem de vack,
Soo barst syn achterslot met donderen en gekraeck,
Dat het te yslyk is; nu geef ik jou te raden,
Of soo een vrou als ik, niet dapper ben beladen,
Met sulck een dronken beest, en nimmer nuchteren
bloet,Die op een aer mans beurs syn holle darmen voet,
Geen vyant kan so naeu op syn party niet passien,
Als hy doct op de slempe, hy weesse te verrassen,

Klucht van

Hy is mee van de soort, die men vrywilligen hiet,
 Of voluntarisen, och Heer! daer en geschiet
 Niet een begraeffenis, of straks soo sulje vijnen
 Dit onbeschaemde rot, by drie of vier dosynen,
 Besingelen jou huys, en geven geen quartier,
 Aenglasen, kleyn, of groot, gevult met wijn, of bier,
 Had Don Frederiko eer tot Haerlem sulks bedreven,
 Voor geen kat noch muys, noch mens behiel het leven;
 Hier spil ik vast men tijt, dat door onnutte praet,
 't Is best dat ik terstont mijn Eelhart haelen laet;
 En vraegh'em of 't nou al bestelt en wel te deeg is,
 Lucy segt Eelhart dat hier nu niet in de weeg is,
 Maer dat hy daerlijck hier komt, ick moet hem noo-
 digh spreecken.

Lucy. 't Is wel nichtje.

Lijf.

Nou moet ik 't onse buurwijven ook
 gaan insteecken,

Hoe dat'er te nacht houwe sullen. Goe navont Reym-
 rich buur,

Jemeny Balighje ben jy daer ook! jy luy felt immer passen
 op de bestemde uur?

Robbert is na den Doelen, en als hy te nacht komt
 kloppen,

Soo houd'e of je hem niet en kent, gut wy sullen'er
 soo louter voor soppen,

En lustig van aeltje singen, dat belooft ik je als vrouw
 van men woort.

Balighje. Maer selje hem seker soo uytstrijcken?

Reym.

Wel dunckje dat het soo niet hoort?

Ik sou hem noch al aers hebben, en dat aere haer kloo-
 vers tot exempelpel,

Ja wel om de waerheydt te seggen, ik sou sulcken gor-
 tenteller niet over men drempel

Sien willen, noch maecken men voeten oyt weer by
 hem warm,

Dat

Dat seg ik uyt rechte miening.

Bal. Lieve Lijsbet, ik beklaagje in men hart, och arm!
Arme jonge vrou als je bent, hebje geen meer geneugt,
Gelijck alsme Reymerig daar vertelt heeft, soo benje te
beklagen, dus in 't hartje van jeugt.

Lijf. Patientie hier na een beter. Nou ik wensje genavont
metje allen.

Bal. Goenavont keyeren, 'k heb mijn tijd hier staen ver-
kallen. *binnen.*

Luc. Hier is hy.

Lijf. Dat is goet. Wel Eelhart benje daar?

Eelh. O myn! ik ben soo moe.

Lijf. Hoe vaattet benje klaer?

Eelh. Ja, soo ten naasten by.

Lijf. Ten naesten by maar seg, hoe sieje soo verwildert?

Eelh. Ja dat geloof ik wel, eer men de deur geschildert,
En weer aan 't droogen kreeg, en dan de wynkrans ook,
En voort d'Hoogduytsche Mof, de Speelluy, en 't gespoock,
Van krauwels, kocks, kocks knechts, en de genoo-
de gasten

Die al een dag twee, drie, op 't maal hebben gaen vasten.

Lijf. Is 't dat 'et de Hoogduytscher niet verknolt, als daar
maar wat verstant by sit.

Eelh. Verstant daar twijffel ik niet aan, hy sel heel wel
presenteeren voor de bol van de kit:

Wel waar is Robbert heen?

Lijf. Robbert is na de Doelen,

Om zijn sponsieuse keel met wijn en bier te spoelen:

Maar 't goet, is 't by der hant?

Eelh. O ja, wy zijn al reet.

Lijf. Lustje niet eens te drincken?

Eelh. Neen.

Lijf. Wat lustje dan?

Eelh. Niet een beet.

Nou Lijsbetje alsje hem uytgestuyrt hebt, laet het ons
dan weten,

Hoorjet wel soete bakkesje?

Binnen.

Lif.

Sorg jy niet ik sel dat niet vergeten.
Sic daer, daer komt hy aen, en blaest gelyk een gent,
Sic dat 's een laedje gat.

Rob.

Men buyck ryft over ent,
Men darm die is rout als offe opgevult lag,
Had se ymant op sen schoer 'k wed men noyt grooter
bult sach;

Daar heb ik wel geweest, en hiel goet koop gesmeert;
Want sulcken leepel toe, en niet een bruy verteert,
Dat is gien kleynigheyt: Hier Lubbert uyt Westphalen,
Die kreeg 'er me soo een, en gonck het strack verhalen
Aan Jurjen Rapk', en sey, 'k heb nicht cyn dunt ver-
suunt,

Van wachigelt 't gansche Joor, onk waam dus in de Rumt.
Wel duyvel had gedacht, sey Luytke tot Hans Volden,
Dat wy wy damme luy, noch hier heer kamen scholden,
Ont wesden sulke luy, als wy noch sint to hant;
Daer wy met beddel-korf eerst keemen hier to lant.
Ja sey doe Tode Tjeerts, dat maegstoe heel wol seggen,
Wy sint die hofe koppen to slim, se meugter eer broeck
by leggen,

Woor man eyn Officike, wy seen soo bang bet dat
men't ons gift,

Of buyten de pilaers in de katcke, gelyk alle Harmen
Schiff,

Die nou onlangs Kaporool worden is, on syn broer af-
seden Schiff,

Ont Guedert Folkendool schryver, on die dwaase vent,
Die snyder Adelborst. Wat dunckte van die Mofsen,
Van die geveynsde huichelaers? hoe dat die ketels stoffen,
Alle een leus in de mars hebben, doch de Vroome niet
te na:

Nou men dunckt 't sel wel oorbaer wesen dat ik na huys ga.
O bloet! die wyn die smaectk soo, 'k wou soo gaeten
dat kint zyn gat noch ereys yeggen.

Genq.

Robbert Leverworst.

9

Genavont Lysberje, hoe vaert 'et moet, benje niet te deegen?

Wat schorter aen? hoe issiet, spreekje niet? hoe benje dus blick?

Lijf. Ay My!

Rob. Och! arme sloof.

Lijf. Ay my ik ben so sieck.

Rob. Benedyustus wat is dit? wil ikje wat ontgorden?

Kom sit wat over cynt.

Lijf. Och! datje me so niet porden,
Het waer veel beter,

Rob. Nou, nou myn bakkesje sit neer,
Wil 'k om een Docter gaen?

Lijf. Wat Docter? lieve Heer,
Een Biegtvaer, om myn biegt voor 't laefste eens te spreken,

Waer me veel nutter.

Rob. Wel, so ga ik om de Deken
Van sint Rochus Kerck, dat 's sulcken goeden man;
En sulcken krancken trooft, onse ouwe petemuy An
Doe s' op 'er sterven lag, en elck heur ging begeven
Om datse (dats alloens) doe waegde hy zyn leven,
En trad in 't sterff huys, hy troostese met vlyt,
En gaffer sulcken moet; soo datse voor haar tydt
Van sterven, met geweld wou klimmen na den Hemel,
Met greepse na een leer.

Lijf. Ay waar toe dit gesemel,
Je maakt men hoeft slegts moe, ik ben heel wel te vreen
Datje de Priestter haalt: maar 'k bidje gaat eerst heen,
Indienje immermeer my voorje huysvrouw kenden,
En haelt men Trynje nicht, ik sal de buuren senden
Om Pater Valencyn.

Rob. Wat souje Nicht hier doen?

Lijf. Och man! is 't niet hoog tyt dat ik me weer versoen,

Met heur van onse twift, eer dat ik kom te sterven,
 En ook soo sou ik hem nou niet wel kenne derven,
 Daer leydt yets op men hardt, och man! dat moet 'er
 uyt:

Daarom soo 't jou beliest, soo maakt een kort besluyt
 En gaat toch daetlyck heen.

Rob. Get lieffte konje wachten
 Tot morgen, 'k bid 'er om, want in dees duystere nach-
 ten

Dus in de winter-tijdt is 't pryckeleys te gaan,
 De sterren benne schuyl, daar toe een donckere maan.
 Ay stuur Lucitje heen, die sel het heur wel seggen.

Lucy. Ik durf niet Oom, 't is laet.

Lijf. Wat mach ik hier noch seggen
 En breecken men hoeft met die nurek, jou rechte wijve
 beul,

Souje soo veel voorje siecke vrou niet doen willen?

Rob. Is 't niet eeve veul
 Of ik het doe of sy; hoe binje dus wonderlyk? wat
 gort segent,

't Is soo doncker datmen niet een hant voor sen ooggen
 sien kan, en het regent

Of 't met emmers gegooten worden, wie weet of je nicht
 ook soo laat sou wille me gaan;

Hoor hier laetewe die raat weet gebruycken, diewe eer-
 tijts hebben gedaan,

Die Dibberig Joosten jou gaf, weetje de vrouw van Sy-
 men Takel,

Dat was een halve Oranje schil gestooten, met een ons
 Veneetse Driakel,

En dat op de navel vanje buyck gesmeert, daar gaat het
 moerspul strack van weg.

Wat segje, wil ik hier by tor d' Aptreeckers wat gaen ha-
 len, wilje 't hebben, seg?

Lijf.

Lijf. Wech schelm uyt mijn gezicht. O oorfaeck van men sterven,

Doch 'k hoop dat jy jou loon hier namaels felt verwerven,
Jou regte moordenaer, elk zugt die 'k doe uyt noodt

Die geeft jou goede hoop van mijn aanstaande door,

Op datje met 'er haast moogt met dat Hoertje trouwen.

Rob. Ik wou wel datje wout je mont een beerje houwen,
Of 'k jaag de boose siekt van stonden aan eens weg
Met ongebrande as.

Lucy. Dreyg jy mijn meuy te slaan? jou moordenaar,
ik segh,

Heb jy dat hart een reys, ygut het sel so hagelen,

De oogen uyt je hoeft ruck ik met dese nagelen.

Rob. En ik met deuse stock de boosheyt uyt je kop.

Lijf. Jou schelm, jou vagebont, jou beul, jou hoere dop,

Moort! moort! moort! ay my, 'k schy uyt dit leven,

O! buren stame by, men man het me vergeven,

O! buren staeme by.

Rob. Wat duyvel seyt het wijf?

Sie daer ik krijg van angst een grilligh over 't lyf,

Nu wijfje weest gerufft.

Lijf. Och hael men nichje.

Rob. Gaeren.

Bloet! waerje maer gesont, Ontsteeckme een lantautaren,

Lucy. Sie daer is de slons.

Rob. Slae vlytig op haer acht,

Ik gaeder soo nae toe, dus in de naere nacht.

Lijf. Ay, komt doch daetlijk weer.

Rob. Men selder iens na lesen. *binnen.*

Lijf. Waer mocht mijn Eelhart nou met al het werktuyg wesen?

Eelhart met deur en krans, met Hoogduyter, en al 't gevolg uyt.

Eelb. Sic hier myn Engeltie, hier stae ik omtrent ree,
De speelluy en al 't Volk, die breng ik hier ook mee,
Lys. Gut Eelhart dat is kant, hoe kunjet soo vercierien?
Eelb. Kom, sa! de deur, de krans, 't is hier geen tydt te
vieren.

Wat dunkje staat het wel?

H. Henrich. Es sthet sa wonder taal /
Was mensch wer in der welt der ander s dencken
sol /
Den dit ist epne kroeg.

Lys. Kom Kinderen, kom in
En stel jou kunst te werk, een ieder maakt begin.

Eelb. Stae jy op schildtwagt hier, om ons zyn komst te
leggen.

Lackey. Dat sal ik heel wel doen.

Rob. De duyvel mogt soo leggen
Te soecken in der nagt. O my ik ben soo nat,
Ick loof ik sie der uyt als een verdronken kat,
Daar heb ik door dick, door dun, door slyck en dreck
gaan stappen
Gelyk een Modderman, de droes die mogt soo tappen,
'k Heb wel aarhalfuur na deuse schoone pop
Gefogt, en weer herfogt, en juyst isse haas op,
En woont niet meer in 't stee. Gut mogt ik nu eens
kitten

Uyt paters beste vat, en met men scheenen sitten
Een uur of twee voor 't vuur, bylo 'k was wel te weeg.
Daar heb ik nou eweest, nog wed ik silt geen deeg
Met onse Lysbet zyn, ik vrees se sel nog knorren;
Deg knortse, niet een bruy, ik sel der teugen gnorren,
Gien

Gien noot, dat kost na huys.

Lakey.

Daar gints komt Robbertaan.

Sa Sprelluy! voort begint,

binnen.

Rob.

Wel! heb ik me versint?

Ik ben hier t'onrecht, wat ick bent niet, dit lycke droomen,

Bylo dat soet geluyt schynt uit ons huys te komen,
Hoe na het sen vrienden denck ick op het schein mael
genoot,

Of dat een bergamos nou danst met monsieur doot,
't Is datter is, ik kan wel hooren dat het geen dooluyen
of kerckbengelen is,

Ik 'k loof by men sieter nae dat het Sinte Cicilia met heur
mufyk en aller Engelen is.

Om soo heur ziel, hoewel sy 't niet verdient heeft, te
voeren om hoog.

Hoe duyvel is het hier? is dit myn huys of niet? of be-
driegme men oog?

Wel degelyck is 't myn, en daar houw ik 'et ook veur.

Wat pocken doet hier dese krans, met dese nieuwe
deur!

Wat staetter toech al moys? ik sie sy is geschildert,
Een mannetje met een paert, en noch een met een roemer,

dir maakt myn hooft verwildert:
En hier staet noch een naeckte blint wyf, en boven heur
hooft staet schrift.

De duyvel hael men wyf, met heur deurtrapte nift,
Gans bloedt ick ben soo quaet, ick moet dit schrift
eerst lesen,

Eer dat ik klop, *In de blinde Fortuyn*, wel hey! wat
wil dit wesen?

*In de blinde Fortuyn vermaert,
Soo ellick mach aanschouwen,*

*Logeert men te voet en te paert,
Heeren en edel Vrouwen.*

Wat

Wat bruyne dat advijs, dat heeft een schelm emaeckt.
 Hoe drummel is mijn huys aen deuse deur geraeckt!
 Dat kan ick niet verstaen; want doe ick flus gingh
 heenen,

Doe was 'er d'ouwen noch, en die is nou verdwenen.
 O Sinte Juttemus help, soo waer ik weet geen raet,
 Ick ben verbystert och! dit's een verkeerde straet,
 Hoe zijn mijn oogen dus bedeckt met sulcken nevel?
 Alleycke wel is 't mijn huys, ick ken het aen de geevel,
 En aen de heele buyrt. Hoe nou? Wat wil dit zijn?
 Daer opent men de deur.

Sr. Braetvercken. O! neen heer, geen meer wijn,
 Ick danck u hartelijk, gae voor uyt met de toorts,
 Kom lief geef my u hand. *binnen.*

Rob. Ja wel ick krijgh een koorts
 En grilligh op het lijf: o bloet! is dat fezzeren?
 Kan in een uyt of twee, een huys soo transformeeren?
 Dat flus een sterfluys was, is nou een huys vol
 vreught!
 Hier woond' noyt herbergier, soo langhe als 't mijn
 heught,
 Altoos in deuse straet, wat droes het dit versonnen,
 En in de middernacht een tapje hier begonnen?
 Droom ick? of is 't de wijn die in men hoofd dus
 woelt?
 O neen! de regen het die kragt al of espoelt.
 Wat dwael-geest of hier nou is uyt de aerdt geseen;
 Ick moet al eeye wel dit schrift noch eens deur keesen.

*In de blinde Fortuyn vermaert,
 Soo ellick mach aenschouwen,
 Logeert men te voet en te paert;
 Heeren en edel Vrouwen.*

De Duyvel hael't advijs, dat segh ick noch al weer,
 Het wijstme uyt het mijn, om dat ick juyt geen heer,
Of

Of kaele eelman ben, men selme soo niet foppen,
 Zie daer by gort doe op, of 'k sel dog harder kloppen.
 Wel hoortmen niemandt niet, of houwese me voor 't
 Kindt?

Dat's al een kragtige Fortuyn: want se maakt me ziende
 blind.

Hoe of nog in het eynd' dit spilletje of sel loopen?
 Gott wouts nou lukt'er eens, daer gaet een venster
 oopen.

Lak. Wie klopt'er, spreek?

Rob. Wie? ik.

Lak. Wat hebje in den sijn,

Met sullick kloppen, he?

Rob. Hoe soo? ik wil'er in.

Lak. De plaets die is beset, ook hebbewe geen bedden
 Voor ditmael leeg, men vrient je moetje selver red-
 den,

En sien na een and're plaets, dus raest niet meer.

Rob. Wel hoe,

Ik soek geen herréberg of se hoort men selven toe;
 En daerom wil ik ook sonder veel tungen praten,
 Dat men my als het hooft terstont hier in sal laten.
 Maer hoor jy kalliebaert, wie raet jou luy soo stout,
 Dat jy dit huys dat ik alleen in mijn gewout
 Als eygenaer besit, daer niemant aen mag raacken,
 't En zy het myn beliest, een kroegje van gaet maecken,
 Ik die het heb ge-erft van Overbestevoer,
 Soo dat'er niemant op te pretendeeren het, verstaetje
 dat wel?

Lak. Maer,

Fijnman na men dunkt soo schort het jou in 't hooft,
 wis,

En dat jou het verstant door Bachis nar berooft,, is,
 Ga, eer een knuppelbny jou op de kop komt reeg'nen,
 Dus schuw die harde vlaeg, die jou licht mocht be-
 jegenen.

Rob.

Rob. Wat roert het jou wat ik drink, luyschoft, so lang als jy 't niet betaalt hebt.

Lak. Flux seg ik voort van hier, en brengt 'et daer jet gehackt hebt,

Wat bruytme dese fielt. *binnen.*

Rob. Doe jy de deur maer oopen,
Of 'k selse mer een voet, dat sweer ik je, op loopen:
Sie daer, daer bruyt hy 't venster toe, die scholm, mijn ter spyt,

't Is wonder dat ik sels men keel niet of en bijt.
Gans suyckermelcken, bloedt! och mocht ik me eens wreecken

Aen dat vervloekt geslacht: maar om recht uyt te spreecken,

Soo loof ik, dat ik ben betovert en bekolt.

Sie hier! al weer wat nieuws.

Hr. Henr. *Wozh wahr meyn Herr / ich wolt /
Ehr noch ein weynich bleib*

Sr. Kap. Miju Huysvrouw is wat pijn'lick.

Rob. Hoe bruyt daeght het daer gints! dat is de droes oog-
schijnelijck.

H. Henr. Ep last es doch gescheen.

Sr. Kap. Neen, 'k wens uw goedenacht,
En danck uws tractement. *binnen.*

H. Henr. *Sacht / sagt doe kerel / sagt /
Wozz teybel wilstoe hie!*

Rob. Waer heen? 'k wil in men eygen.

Hr. Henr. *Bald slaeg ich dihe ant ooz.*

Rob. Wel wat let jou te dreygen?

Lak. Dir is hy die flus soo het op de deur gebouft.

Rob. Stracx bons ik op jou kop, jou rekel, dat het gonft.
Flux seg ik laet men in.

Hr. Henr. *Woz tausent wolt hie machen?*

Rob. Ik seg ik wil in 'c myn.

Hr. Henr. *In 's deyn! des muss ich lachen.
Ach /*

Ach / ach ! doe arme trofph / unt volgefossner
 zweyn /

Ghe doe mur bald nach haus / unt macht daus
 doe de wijn :

Fepn aus slaest / es ist dir best.

Rob. Wel doet de deur dan oopen ?

Soo sel ick in het mijn , en niet in 't jouwe loopen ,

Hr. Hen. Wen ich mitz nicht beswunggh soo wolt ich
 ditz den kof

Der setten met dem stock / doe fauler groober trof :

Lackey. Heer 'k heb hem flus gefeyt , als dat 'er nou geen
 plecken

Voor ymant leedigh zijn.

Rob. Selje noch met me gecken ?

Hr. Hen. Solstoe meyn famulos slahn ? was bistoe
 boh ? een beest ?

Meyn saegh mitz doch wie langh is dis depn
 haus getweest ?

Rob. Al over 't negentigh jaer is 't van ons bewandert ,
 Schoon dat het deuse nacht is in een kroeg verandert.

Hr. Henr. Aber neut sich jahz.

Lackey. So schellem , lieg al voort ?

Hr. Henr. Scheme dich in depn hartz.

Rob. Ick segh ick stae men woort.

Lackey. Hy wort root om sijn kop , dit zijn gewisse reeckenen
 Van een die kugen dicht.

Rob. Leugens ! kom aen ick feltje reeckenen ?

Waer is men Tafelboek ? sta hier wat nader by ,

Soo sel ickje late sien de hiele geonology

Daer 'k uyt esprooten ben. Mijn bestevaders vader

Hans Jurgen Leverworst , die certijts meester baeder

Te Erfurt is geweest , en met hem heer Gramuys

In Hollant quam , die kost van stonden aen dit huys ,

Besat het dartien jaer , en gingh doe legge sterven ;

Men bestevaer hier Koen, die quam het doe te erreven,
 En die besat dit huys wel vyftig jaer in vree,
 Tot dat hy ook was mort, en doe quam in sen stee,
 Me vaertje Zaliger, die ook soo was gheeten
 Als ik, die heeft dit huys wel twintig Jaer beheeten,
 En ik hiet Robbert, na men vaertje zaligers naem,
 En doe bleef ik alleen legitimo erfgenaem,
 En heb 't vijf Jaer bewoont. Nou kenje wel versinnen,
 Dat dit in 't minste deel ommers geen leugens binnen;
 Want alsje dit sommetje te degen rekent, en op mal-
 kander hoort;
 En segt, vyf en drie nul 'k hou een, een en twee is
 drie, en vyf is acht, een is negen, dat 'et ef-
 fen t'negentig beloopt.

Of rekenje het eens, sie daer.

Hr. Henr. Was wiltstoe mich viel scheeren?

Rob. Addeer een reys, hou vast.

H. Henr. Ich scheyns in dem ageeren.

Ich ken Hans Jurgen nicht / noch Robbert
 oder Koen /

Met al die scheerers hab ich nicht mit su t' hoen.

Rob. Ik seg van dat geslacht daet ben ik of gesprooten,
 Mijn wijf, ook datje weet, is van geen slechte looten;
 Maar van een goet geslacht, en Lysbet is haer naem;
 Indiense slechts niet is verandert soo ik raem,
 In een wijntappers vrou.

Hr. Henr. Was wiltstoe hier mit saagen?

Over was mangelt dich?

Rob. Maar hoor, ik moet jou vragen,
 Of jy me met geweld wilt houwen uyt men huys?

Hr. Henr. Ap zweygdoe droncke nar.

Rob. O! neen ik ben niet buys.

H. Henr. Was sag stoe van den in haus? wast
 shestoe viel in plaeren?

Ich

Ich hab dis haus bewohnt pers ubet de tyebeu
jahren ;

Ont hab die gantsche t' sept gehalten gasterp /
Doz ieder manichlich ; und sicut ein jeder frep /
Wen ich r aum hab en chz gelt by miltz zu logieren.

Rob. Kan thien jaar in een uer of twee , soo licht verkeerem
Dat loof ik nimmermeer , ook heb ik in dees straat
Noyt herberg meer gesien , hoe drommel of het gaet.

Hr. Henr. Seher wick / den diese mahl sche ich dich
durch de binger.

Rob. Maer hoe is doch je naem ?

Hr. Henr. Ich haen Heer Henrich Aldringer.

Rob. Aldringer ! drangs genoch , je dringt me uyt men huys.

Hr. Hen. Sweyg , Sweyg Doe rilt ! zwen.

Rob. Ik swyg gelykeen muys.

Maer hoor je dring al , hoor , wil jy het oordeel stellen

In onse buurluy ? spreek , en soo sy 't vonnis vellen

Benje daar mee te vreen ?

Hr. Hen. **Jo** freplich ! wie doe wolst /
Ich denck das doe gabz wol mepn nachbers kenne
nen salst.

Rob. Kennen ! sie daar woont Don Rodrigo Farardo Spino-
so , die op geblasen Spanjert ;

En aan deus zy woont Domine Docter Meulepaart , alias
Docter Canjert ,

En hier woont Master James Kinghan , de Engelse staert-
man van Kent ;

En daar woont die smeerige Speck-koper , Tade Tydes ,
van Runen , uyt her Landschap Drent.

En dit is her huys van monsu Galiaerda la Pulvia , die ala-
mode Fransman.

Die Madame Bellegatto , spyt d'Italiaanse Latro , van den
dans nam.

Hier woont die geleerde Switser , Herr. Joachimus Vese-
lius Bonavanture ,

En ke daar in Valencijs, woont die Luycker-waal ;
Pierre Mahu Riguere ;

Daar digt aan woont Arriaan Koorrevelt, die onlangs
gefcheyden van zyn wyf Tryn is ;

En hier in Malega woont Gran Marchand, die hovaar-
dige Zeeuw, Sinjoor Glaude Marquis,

Die nyt zyn mont anders niet vloeyen, als hondert
duyſent ponden Vlaams, ſeltien Schellingen,
veertien Grooten.

En in zyn beurs is het zoo ebb', datje'er de heele
Zuyer Zee in goot, 'k loof datter niet een Pen-
ning fou vlooten.

Ik weet niet de Hollanders zyn al hiel anders van
humeur ;

Winnefe wat, ſe meugent aan haar veurmouwen late
blyken, maar aars gaanser al ſtilletjes mee deur.

Sie hier jy Aldringer, daar woont wel een Hamburger
Schipper, dat een Poep is ; genoemt Seyger
Harmenſe Grein :

Maar ſoo een Hoogduyſe hant mof maf (as jy bint) heb
ik men leven in deuse buurt niet eſien ;

Of kenje alsje wilt in viſibel gaan, en dat jou niemant
ſiet as onſe hont ;

Want die het dat woort van mof mof mof, geweldig
in ſen mont.

Nou al weeran : Sie hier woont Baligje die heur Man
op de Vaart,, is,

En daar de Weeuw van Ysbrant Kreliſſen, die onlang
geſtorven, en al onder de aart,, is.

Kom benje nou beluſt om 't rechte vinaal te weeten,
'k wed ſe my altemaal kennen.

Hr. Henr. Ont wen das aber nicht wahr iſt.

Rob. Soo mengje vry je handen aen men ſchennen,
En Beuken me ſoo murru als Stockvis, ſoo 'k je leugens
wys maeck.

Sie daer me, dat gaet 'er na toe.

Wie klopt daer?

Bal.

Al goet vrient.

Rob.

Luck raek.

Bal.

Sou men man, dat hy hier of daer wat laet het sitte
drincke, van de reys gekoomen wesen?

Rob. Neen Balichje ik benje buurman Robbert, gutt! daer
is sulcken questy erefen,

Tusschen dese man, en myn, ik weet ommers datje
me heel wel kent?

Is dit myn eygen huys niet Balichje buer? spreck jy de
waerheyt.

Bal.

Wat seyt die vent?

Hr. Henr. Ehr sacht / fr autw naboer se / das dieses
senn haus ist / da ich it zunder in wohnne.

Rob. Ja dat seg ik nog, en selt goet make, niet waar buurvrou?

Bal.

Wech, wech, je bent in de boone,

De biergeest het jou beseten, je reutelt.

Rob.

Wel hey! kenje me niet?

Ik ben ommers jou ouwe buurman, Robbert Leverworst.

Bal.

Ja wat roert het myn hoeje hiet,

Die man die ken ik wel, die het hier tien jaer gewoont,
wat mach dese vent uyt sen kruyn stoten.

Hr. Henr. Heursto wol? verantwoort dig.

Rob. Ja dat loof ik wel, nuse heur veinster het toe eslooren.

Ho! dat ouwe varcken het 'er gat vol gehad.

Hr. Henr. J! woort zum krank wilstoe noe wed-
der hin?

Rob. Waer sou 'k heen willen, 'k wil men granje soecken,
of mienje dat ik in de buurt niet bekend bin?

Nou sel ik Reymerich de weeuw op kloppen, daer
selje wel aere tynggh hooren,

Hoo hoo! 't selder soo wieck niet eens in gaen.

Hr. Henr.

Ach wee kitzien dich die ohzen /

hoe balde / mach es kurts,

Reym.

Wie klopt hier in de nacht?

Wel wat gebons is dit?

Rob.

Ik klop immers soo facht.

Reym. Wel Sinjeur Hendrykes! wat mach jou hier soo laet ontbreecken?

H. Henr. ~~Jey~~ kom hier mit den nach.

Rob.

Holt smuyl mof, laet myn spreeken.

Reym. Hoe valje die eerlijcke man soo in sen woorden? foey jou onbeschaamde bloet.

Rob. Is t hier ook misverstant? hadieuw dan huys en goet!

H. Henr. Der nach begehrt ich sol tijn in meyn haus mit erbgut t setsen /

Ant sagt es gehoor: ihu zhu / aber sijn schel-
kens zweisen /Das acht ich nicht ein haer / ihz kent mihs
immer wol?

Ant das dis haus is t meyn?

Reym.

Wel kerel wordje dol?

Soek jy op sulcken wijs een ander t zyn t ontjagen?
Foey schaamje in jou hart.

Rob.

Maar hoor ik moette vragen,

En bidje datje myn hier recht bescheyt van doet,

Kenje me niet heel wel, die hier ben opgevoet,

Van jongs op in dees buurt? als ook myn zalige
Vaertje,

Die tot zyn Huysvrouw had het alderklaarste Klaartje,

Het puyckje van de stad, se is al by den Heer,

En dan men Huysvrouw ook, versta je wel?

Reym.

Wat meer!

Wat komter noch al uyt.

Rob.

Wat noch al? 'k seltje seggen:

Je heugt wel doe me Vaar zyn hooft neer ging leggen,
Myn maekte Erfgenaam? en t eygen Testament

Dat heb ik noch in huys, je waart'er me ontrent,

Al houje u soo slecht, en mocht het wel verklaren
Met eeden, soo je wilt.

Reym. Wat selme noch weervaren,
Hoe reutelje sijn man? of is 't verstant op loop?
Of leesjet uyt een boekje, het zegent sulcken hoop,
Te praten in je naem, 'k heb niet een beet onthouwen
Van al jou reeu, vaer voort.

Rob. Die man ter quader trouwen
Die het, terwijl ik voor men vrouw een bootschap dee
Men huys veróvert, en de deur genomen uyt sen stee,
En daar een ander weert met een nieu hengels an
Gehangen.

Reym. Hoe's je naam?

Rob. 'k Hiet Robbert.

Reym. Hoe na benje een Engelsman?

Die benne wel gewent een ander 't zyn t'anraecken.

Rob. Soo stemjet met mekaer dan om me dol te maec-
ken?

Wel Reymerig kenje dan je buurman Robbert niet?

Reym. 'k Weet niet dat ik men leven een buurman gehat
heb die Robbert hier.

Rob. Je liegt 'et al den bruy, den een soo wel als d'ander.

Reym. Ja wel kyck wysheyt hier; jy bent alleenig
schrander

Rob. I gut, je weet soo wel wat ik veur een man ben, 't selje
rouwen datje daar hebt geseyt.

Reym. Wel hoe! je bent een man als speck, recht vier-
kant, een jaer ouwer als de bockweyt.

Rob. Souje dat wel met eede verklaren, datje daar stracx
dorft seggen;

Te weten datje me niet en kent, noch dat ikje buurman
niet en bin?

Reym. Wat mach ik hier toch leggen

En breken men hoof: ik kenje niet, veel minder
waarje woont.

Heyndrijkes buur goe nacht.

H. Hen. Ich bli' frauw nachberse verschoont Mit /
es ist seyn schult das ihr nicht habt geslaffen.

Rob. Goe nacht Heyndrykus buur! get kock hoe sel dit
schaffen?

De back die het een gat het smeer loopt langs de vloer.

Goe nacht Heyndrykus buur! de duyvel noch sen moet

En is niet half soo slim, als die besete wyven,

Die de verbruyde Mof noch in sijn boosheyt styven.

Hem seytse goede nacht, en myn spreekse niet toe.

Goe nacht Heyndrykus buur! ik weet nau wat ik doe;

Of hoe ik dit in 't eynt sel diene aen te vangen.

Die hoeren kenneme wel, en hebbeme overlengen

En mennige tyt ekent, en noch 'ten is niet lanck,

Doe had 'kse bey te gast, en kijk dit is men danck.

Goe nacht Heyndrykus buur! dat kan ik niet vergeten.

Ik sou men eygen hart van boosheyt wel op eten.

Och! och! waer kom ik toe?

H. Henr. Was saegstoe noe doe hang /
Wer hat gewonnen? he.

Rob. Ik seg dat ik bykans
Myn eygen selven mis door 't geen myn hier bejgent.
Was ik soo niet beslickt, noch oock soo nat deur-re-
gent,

Dat noch een teycken is als dat ik Robbert ben,

'k Sou twijfflen of ik selfs myn eygen selfs oock ken.

H. Henr. So heurt nun gutte strept / ich hab nichts
mit dir; zu schaffen /

D'rumb geht nur seyn nach hang / unt legh dich
hin zu slaffen /

Ich hab dijner verschoont / zunst het ich mit dem
stock /

Den lenden ench ge gesmilhet / dah; zu eyn blau-
wen rock /

Gegeben om dein leph / den nicht bald ver gesset /
Scher

Scher wech eht das dihz wiht das ruckeben
gemesset.

Kom Bartel ghe hin eyn / sles thur unt fenster
wol.

Rob. Daer hebje weer 't gespeul, de duyvel, ik word dol,
Hy gaet en sluyt de deur, en ik, ik blyf'er buyten;
De Eygenaer van 't huys selmer die buyten sluyten?
Waer is dat meer ehoort? gans bloemer helten, noch,
Wie hoorden immermeer van sulck een schelms bedrog?
De Werelt is op ien endt, se kan niet staende blyven,
Nou dat ik wordt versaeckt van Wyf en van Buur wyven,
Noyt ongeluk allien, ist nou niet wel ebruyt?
De keers brant in de pyp, men slonsje dat gaet uyt.
Wel aen al weer goe ract, nou hier niet lang te dralen,
Ik sal van stonden aen men Wyf haer Ooms gaen halen,
En d'ander vrienden ook, op datso eens besien,
Hoe dat ik word getroont, ô ackerment ik mien
Nou op een andere wys dien hoop na 't gat te tornen,
Ik sel'er dat gedans en speelen wel uyt kornen,
Sie daer me dat is gang, dat kostje daetlyk heen.
Gut Lysbet wacht jou kop.

Lijf. Ja breeck vry hals en been.
Kom vrienden hy is al wech, 't sa lustig, wilt je
reppen,

En brengt het aen d'een zy. Lucitie, by de sleppen,
Daer leyt een halve schoon, kom brengme die eens hier.

Lucy. Daer isse, is 't nou wel, gelief je ook iets mier?

Lijf. Ja ook de nacht-hals-doeck, ik moet de sieckert
maecken.

Eelh. Heer! Lyberje, soo wit: men mach je pas aen-
raecken,

Of me besmetje strax.

Lijf. Ay lieve Eelhart, sus,

Seker 't is tydt om gaen.

Eelh.

Goe nacht dan met dees kus.

Lijf. Goe nacht, tot datte wy de tyd eens beeter raken.
Maer 't volck?

Eelb. Wees jy geruft, ik selt met 't volck wel maken.
Adieu myn lief, vaer wel. *binnen.*

Lijf. Balichje komje voort?
Reymerich slaepje noch?

Reym. Neen, ik hebje al ehoort,
Ik komje daetlyk by. Wat dunckje van de rancken:
Hebbewe 't wel emaeckt?

Lijf. Ik doe jou bey bedancken,
Ay komt toch in ons huys, Robbert is om sen Oom
Te halen; maer och heer, hy sel een doode stroom
Juyft vinden, of het noch al vry wat heeft doen lyken,
Ik hoop hem in het eynd noch beter uyt te stryken,
Nu kind'ren komt in huys, sluyt jy de deur dicht toe.

Rob. Ja by men ziel 't is waer, waerachtig Oom.
Krijn. Maer hoe?

Hoe kan dat meuglyk zyn?

Rob. De duyven moetme halen.

Krijn. Ay vloeck niet Robbert neef ik loof jou sinnen dwa-
len,

Jou huys te nacht een kroeg! je droomt myn lieve
schaep.

Rob. Soo moet ik hier terstont veranderen in een Aep,
Of in een Spinnekop, of Olifant, of Tyger,
Of in een Krokodil, sie daer Kryn-Oom, ik ryger
Tien, twalef aen een spit, dat sweer ik duur en hoog.

Fop. Men hart gelooft het niet, voor dat het eerst men oog
Te deegen heeft besien.

Rob. Kom laten wy 'er heen stappen,
Op dattewe by tyts dat slempend' rot betrappen.
Dit is altoos de straet.

Krijn. Dat 's waer.

Rob. Hoe duyvel is het hier?
Ik

Ik hoor nou niemant niet.

Krijn. Hoe, en was'er flus getier:

Rob. Getier! men song, men sprong, ja by den elementen,
Men danste, vrat en soop, men speulde op Instrumenten,
Dan quam'er een wammeskat, en scheyde met Monsieur.

Krijn. Maer waer is de wijnkrans nou, met de geschilderde
deur?

Rob. De deur by gort, dat's waer, sie daer mee barst de
bommel.

Krijn. Hoe! die jou aygen deur, wel Robbert neef!

Rob. De drommel,
Geloof ik vastelyk, dat hier's nachts rengeneert,
Men huys eerst in een kroeg, soo ras getransformeert,
En in een ommesien weer in sijn ouwe staet! 'k moet
kloppen,

En sien op wat manier se hier de eyeren doppen.

Lucy. Wier klopt'er?

Rob. Al goe vrient, doe op de deur.

Lucy. Ben jy 't?

Je bent een fraeye quant, je past wel op jou tijt,

Seg toch op wat manier sel jy jou excuseeren?

Rob. Swijg kleuter houdje beck, sel jy mijn ook fex-
ceeren:

Ick heb't doch quaet genoch.

Lijf. Wie is daer?

Luc. 't Is jou man.

Rob. O! bloet daer is men wijf, wat drommel gaet men an?

Lijf. Wel Joncker! benje daer? je bent een sortigdrager,
Je staet jou huys wel veur, jou rechte wyve-plager,
Jou deugt die is bykans, ruym duyzent gulden waart:
Indicje waart een koorts, je bleef staag achter waert.
Nou brengt mijn Kryn Oom, quanswys, om te ont-
schulden,

't Is wonder dat ik jou mach voor men oogten duldten:

In

In wat bordeel of kot is hy nou weer geweest :

Wat onbeschaamde hoer of ander pockig beest

Heeft nou zyn lust geboet terwyl ik lag op 't sterven ?

O boofwicht ! meende jy myn goetje soo te erven ,

Je komt 'er niet aen te pas , jou schelm , ghyt , jou dief ,
Fop. Bedaerje Lysbet nicht.

Rob. Ik bidje toch myn lief ,

Ay kyfdoch niet soo seer , 'k heb myn gedult verlooren ,
 Van deuse nacht , ik mach geen qualyk spreken hooten.

Krijn. Gewissclyck myn nicht het is soo inder daet ;

Jou man die heeft geen schult : maar 'k loof vast dat een
 quaet

En duyvelsc gedrocht heeft dese twist besteecken.

Rob. Dat is waerachtig waer , laet myn nou oock eens
 sprecken ,

Doeje me om jou Nicht uytstuurde deese nacht ,

En doe ik quam na huys , doe sach ik onverwacht ,

Hoe dat men hier in huys soo vrolyk waer , men schanste ,

Men song , men vrac , men soop , men trommelde ,
 men danste ,

En speulde dat het klonk , daer was een nieuwe deur ,

Die braeckte elke reys een Juffer en Sinjeur ,

Daer hong een Wynkrans uyt , ook stouder me ge-
 schreven ,

Hier is seer goet logys ; je hebt van al jou leven

Sulck weesen niet gesien , ik most 'er buyten staen ;

Want een Hoogduytsse mos die dreygde my te slaen ;

En jy luy woudt men oock niet voor jou Ruurman kennen.

Reym. Wel Robbert-buur , wat 's dit ? jou raest men vaer ,
 wy benuen

Hier meest den heelen nacht by Lysbet geweest.

Lys. Sie hier al weer wat nieus , o ! jou versopen beest ,

Die niet ter werelt weet , als van oneyndig snappen ,

O ! groote leugenact , men sou in huys hier tappen ,

Men

Men sou hier vrolyk zyn daer ik op sterven leg :
 En sonder haer luy hulp gewis ik waer al weg.
 Lucytje, pack men goet, ik wil niet langer beyen :
 Ik sel sien of ons de wet wil van malkander scheyen.

Rob. Ik bit om gootsele, men lieve wyfje, hoor,
 Leent aen jou echte man-een weynig doch jou oor.

Lijf. Flux seg ikje laet los, en bruyt heen na jou snollen,
 Die jou om ziel en lyf, en om je welvaert pollen.

Rob. Ey gunme daer ik heb soon 'n quade nacht gehad,
 Doch geen bedroefde dag, ik sweer by dit en dat,
 By kroes, by kruys, by kras, en by sint Barbers tooren,
 By sint Aeclt heur keurs, en by sint Huybers hooten,
 By sint Anteunis swyn, en sinte Pleun heur tant;
 Dat het waerachtig is dat ik het hier soo vant,
 Gelyk ik heb eseyt, geloof my by myn vloecken.
 Maer wyf, recht uyt eseyt, ik loof het moet hier
 spoecken,

Ik heb den bruy van 't huys, kom sette wy 't te koop,
 En sien weer na een aer, daer selle we dan soo 'k hoop,
 In eendracht, en in vree, soet met malkander leven.

Lijf. Hoor, jy behoeft de schult aen 't huys niet eens te
 geven,

Maer 't suypen en 't gestemp dat staeg van jou geschiet,
 Is van dees zwaere plaeg, de kleynste oorfaeck nier,
 Ten zy jy jou bekeert, ik waerschouwje te veuren,
 Soo selje een grooter straf, dat weet ik wis, gebeuren,
 Voor desen heeft het noyt hier in dit huys gespoeckt :
 Daerom laet af van sond, en bandt doch dat vervloekt
 En godloos suypen, of sie daer, 'k sel jou begeven.

Krijn. Nou nichtje niet soo quaet, als wat 'er is bedreven,
 Doet dat doot, en te niet, neef Robbert die is wel,
 En ik, ik blyf sijn borg dat hy hem beeteren sel.

Lijf. Wat noot waert dat hy 't dee.

Rob. Ay lieve wyf 't betrouwt me.

Lijf. Bekenje dan je schult?

Rob. Wel deeg'lyk, och het rouwtme!

Lijf.

30 Klucht van Robbert Leyerworst.

Lijf. Maer selje dan voortaan jou vrouw gehoorzaam zyn?

Rob. Och jaa 'k.

Lijf. En komen t'huys niet meer gelyk een zwyn?

Rob. Neen.

Lijf. En passen op jou tyd?

Rob. De droes die moet me zeggen

Indien ik 's avonts niet ben t'huys voor halfe neegnen.

Lijf. Wel, daer op neem ik jou weer in genaden an.

Bal. Soo soent me kaer weer peys, doen jy gelyk een man,
Sy sel doen als een vrouw.

Rob. Kom hier myn suycker stroopje,
Ga je luy me in huys: Lucy, hael ons een Soopje
Aunijs met kneel gemengt, laet sien, kom daetlyk
weer.

Na deuse rydt gae ik soo laet by nacht niet meer;

O! neen die spoockery die mochtme weer bejeegenen,

Heer-Oom die sel ons huys voor 't waren wel weer zee-
genen,

Wel is het spreekwoort waer, dat ons te rechte leert,
Dat die niet heel en doolt, die weer ten halven keert.

F I N I S.

